

MINDEN FORRÁSOM BELŐLED FAKAD.

(ZSOLT 87,7)

*C év – Virágvasárnap**Gondolatok vasárnapra***NAGYHÉT**

A nagyhét nagybőjt 6. vasárnapján, virágvasárnap kezdődik, mely Urunk szenvedésének vasárnapja. A nagyhét rendeltetése, hogy emlékezzünk Krisztus szenvedésének azon eseményeire, amelyek a Jeruzsálembé való messiási bevonulásával vették kezdetüket.

VIRÁGVASÁRNAP

A szenvedés vasárnapja bevezet bennünket a nagyhétbe, amely a keresztények számára a legszentebb, mert akkor éljük át Urunk Jézus szenvedését, halálát és feltámadását, de azért is, mert e titokkal kapcsolatos kegyelmekben részesülünk. Jézus végső stációjához érkezik a földön. Már nem rejti el messiási voltát. A tömeg királyként magasztalja. Vele mi is kérjük, hogy uralkodjék felettünk. Bevonulása diadalmenetként hirdeti feltámadását és mennybemenetelét. Az ünnep tehát húsvét szent titkába vezet be bennünket. (Iz 50,4-7)

Jézus kezdettől fogva ismerte a mennyei Atya vele kapcsolatos akaratát. Ezért fogadta el tőle fiúi készséggel megváltói szenvedését és halálát. Szeretete, amellyel az egész emberiségért feláldozta magát, mindenkihez eljut és mindenkit megajándékoz kegyelmével, aki szenvedésének gyümölcséből részesülni kíván. (Fil 2,6-11)

Mit jelent Jézusnak ez a kijelentése: „Értük szentelem magam”? Azt, hogy mindenben magáévá teszi az Atya akaratát. Vállalja és megvalósítja mindazt, amit az Atya kér tőle. Ez mindnyájunk részére a szentség útja. — Jézus az áldozat állapotában marad a feltámadás után is. Ezért mindörökre húsvéti Bárány. Ez annyit is jelent, hogy tovább árasztja felénk megváltói szeretetét, közöttünk van, köztünk marad mindvégig, hogy vele és rajta keresztül érjük el az örök dicsőséget. (Lk 22,14-23-56)

PÁLMAVASÁRNAP, AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK VASÁRNAPJA

Urunk messiási bevonulását már a 4. század végén nagy ünnepélyességgel ünnepelték meg Jeruzsálemben. Az Olajfák hegyén gyűltek össze a keresztények, hosszabb igeliturgián vettek részt, majd estefelé a püspököt körmenetben kísérték végig a városon. A részt vevő gyermekek olajfa- és pálmaágakat vittek. Ez a szertartás keleten gyorsan elterjedt, a nyugati

egyházban csak a 8. században vált a liturgia részévé. Eleinte liturgikus-drámai játékokon adták elő virágvasárnap eseményeit. A körmenet csak a 11. században lett általános gyakorlattá. Már Nagy Szent Leó pápa idejében Jézus szenvedése állt a nap előterében. A századok folyamán az ünneplés két témája összekapcsolódott, mindmáig meghatározva a virágvasárnapi ünnepi mise rendjét.

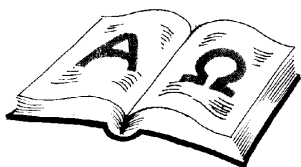

A szentmise elején éghajlatunkon pálmaágak helyett barkát szentel a pap, körmenetben vonulnak az oltárhoz. A körmenet nem az evangéliumi történet utánzása, hanem Krisztus követése mellett való hitvallás. A nap evangéliuma a passió (szenvedéstörténet).

A MI URUNK JÉZUS KRISZTUS KÍNSZENVEDÉSE

Szent Lukács szerint (Lk 23,1-49)

A nép vénei és a főpapok Jézust Pilátushoz kísérték. Ott vádolni kezdték: „Azt tapasztaltuk, hogy tévútra vezeti népünket. Megtiltja, hogy adót fizessünk a császárnak. Azt állítja magáról, hogy ő a Messiás király.”

Pilátus megkérdezte tőle. „Te vagy-e a zsidók királya?” „Magad mondod!”

Pilátus erre kijelentette a főpapoknak és a népnek: „Nem találok semmiben bűnösnek ezt az embert.”

De azok erősködtek: „Tanításával fellázítja a népet Galileától kezdve egészen Júdeáig.”

Ennek hallatára Pilátus megkérdezte, hogy Galileába való-e. Amikor megtudta, hogy Heródes uralma alá tartozik, elküldte Heródeshez, aki azokban a napokban éppen Jeruzsálemben tartózkodott.

Amikor Heródes meglátta Jézust, nagyon megörült. Régóta szerette volna látni, mert sokat hallott felőle, s remélte, hogy valami csodát tesz a jelenlétében. Sokat faggatta, de ő nem méltatta feleletre. A főpapok és az írástudók is odamentek, és hevesen vádolták. Heródes akkor udvarával együtt gúnyt űzött belőle. Csúfságból fehér ruhába öltöztette, aztán visszaküldte Pilátushoz. Ezen a napon Heródes és Pilátus jó barátok lettek; azelőtt ugyanis haragban voltak.

Pilátus ismét összehívta a főpapokat, a véneket és a népet, s így szólt hozzájuk: „Elém vezettétek ezt az embert, mint a nép lázítóját. Jelenlétetekben kihallgattam, de az ellene felhozott vádak közül nem találtam egyben sem vétkesnek. És Heródes sem, mert lám, visszaküldte hozzám. Láthatjátok, semmi

olyat nem követet el, amiért halált érdemelne. Megfenyítem hát, és szabadon bocsátom.” Az ünnep alkalmával szabadon kellett bocsátania egy foglyot. Az egész nép akkor kiáltozni kezdett: „Vesszen el! Bocsásd szabadon Barabást!” Barabást a városban történt fölkelés és gyilkosság miatt vetették börtönbe. Pilátus ismét hozzájuk fordult, mert szabadon akarta bocsátani Jézust. De tovább ordítottak: „Keresztre! Keresztre vele!” Harmadszor is megkérdezte: „De hát mi rosszat tett? Semmi vétket nem találok, amiért halálra kellene ítélnem. Megfenyítem és szabadon bocsátom.” De azok nem tágítottak, hanem egyre elszántabban, egyre hangosabban kiáltozták, hogy feszítse keresztre.

Erre Pilátus úgy határozott, hogy enged követelésüknek. Szabadon engedte hát kérésükre azt, aki lázadás és gyilkosság miatt került börtönbe, Jézust meg kiszolgáltatta nekik akaratauk szerint.

Ahogy elvezették, megállítottak egy cirenei embert, Simont, aki éppen a mezőről tartott hazafelé. Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után.

Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és sírtak miatta. Jézus hozzájuk fordult és így szólt: „Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok! Inkább magatokat sirassátok és gyermekeiteket, mert jönnek majd napok, amikor azt fogják mondani: Boldogok a magtalanok, és akik nem szültek és nem szoptattak. Akkor majd kiáltani fogják a hegyeknek: »Omoljatok ránk!« És a domboknak: »Takarjatok el!« Mert ha a zöldellő fával így tesznek, mi lesz a sorsa a kiszáradt fának?» Két gonosztevőt is vittek vele, hogy kivégezzék őket. Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott keresztre feszítették, s a gonosztevőket is vele, egyiküket jobbról, másikat balról. Jézus pedig ezt mondta: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek.” Ruháján sorsot vetve megosztottak. A nép bámészkodott, a főtanács tagjai gúnyolódtak. „Másokat megmentett, most mentse meg magát, ha ő a Messiás, az Isten választotta.” Gúnyt űztek belőle a katonák is, odamentek, és ecettel kínálták: „Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magadat!” Feje fölé görög, latin és héber nyelvű feliratot tettek: „Ez a zsidók királya.”

Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta: „Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magadat és minket is.” A másik rászólt: „Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded. Mi legalább tetteink méltó büntetését kapjuk. De ez semmi rosszat sem tett!” Aztán hozzá fordult: „Jézus,

emlékezzél meg rólam, amikor eljössz uralmadban.” Ezt válaszolta neki:

„Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.”

A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, egészen a kilencedik óráig tartott. A nap elsötétedett, a templom függönye közepén kettéhasadt. Jézus ekkor hangosan felkiáltott.

„Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.” szavakkal kilehelte lelkét.

(Csendben imádkozunk!)

Amikor a százados a történeteket látta, dicsőítette az Istent, s azt mondta: „Ez az ember valóban igaz volt.” Az egész kíváncsi tömeg, amely összeverődött, a történetek láttán mellét verte és szétoszlott. Jézus ismerősei pedig, köztük az asszonyok is, akik Galileából kísérték, távolabb állva nézték mindezt.

Ezek az evangélium igéi!

ELMÉLKEDÉSÜNKET SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

Ma többször imádkozzam el: „Áldott a király, aki jön az Úr nevében! Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!”

Hogyan élem át hétköznapjaimban a valódi emberség nehézségeit, örömeit? - Mit jelent számomra Krisztus engedelmissége? - Hogyan válhatok Krisztus nyomán járva igaz emberré”?

JERUZSÁLEM LEÁNYAINAK IMÁJA

Urunk, Jézus! Mérhetetlen fájdalommal tekintünk rád, meggyötört arcodra, véres ruháidra, összevert testedre. A világ összes bűne nyomta vállad a kereszt súlya alatt. Mégis, amikor az imént elhaladtál mellettünk, szóltál hozzánk. A hangod megnyugtató volt, de amit mondtál, még inkább sírásra fakasztotta lelkünket, és ajkunk még inkább megtelt jajgatással. Hiszen most már magunkat és gyermekeinket siratjuk.

Ó, drága Jézus! Bocsáss meg népünk véneinek, papjainak és fiainknak, akik nem ismertek fel téged, üdvözítő Királyunkat. Hiszen ha veled, a zöldellő fával ezt tették, akkor mi fog velünk történni, akik viszont száradunk? Ó, Urunk Jézus, kegyelmezz nekik, nekünk és gyermekeinknek, hogy ne érjen minket akkora csapás, hogy azt mondjuk: „boldogok a meddők”, vagy hogy: „hegyek, szakadjatok ránk, dombok, takarjatok el”. Könyörögve kérünk, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek veled. Ámen.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor